

## מסורת הש"ס

(א) כתובות נט.

## הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גבי זבינא  
וכו' ופירות צידא:  
(ב) ד"ה לאומר וד"ה הכא  
נמי הד"א:

**הגהות מהר"ב  
רנשבורג**

**א**] בהר"ן ד"ה מי דמי כו'  
דהיינו לאחר י"ב חודש.  
נמחק מלות י"ב חודש ונ"ב  
עשר שנים:

## מוסף רש"י

מי לא קדשהו. אם מכה  
 וזקנה (תובתו) (ד.)  
 השתתף בידה (הא.)  
 שהרי עשויו של זה  
 היה דלול אקדשה והוא  
 קדשה, כי זמנר מי מקדוש  
 לקמייה קדשה (עוה.) הא  
 דמי. מקנהו קדושהו  
 הוה. מוקדקה לך  
 פסא מי דמי בר.  
 חסב מי מכתתן לך און  
 על עשוי של זה גוף הוה  
 פירות און חסב מקדשה  
 דבר שאלו של, האל גופא  
 הוה וזכי קדשו יד  
 אהרם (עוה.) גיהא גיהא  
 גיהא. (עוה.) אהרם  
 מקנהו דלמקדשה הוה  
 (עוה.) הא דמי אלא  
 לך לעשר שנים, אלא  
 דמי לשדו של משמתינן לך  
 סתם. אלא לעומר דהוה  
 משמתינן לעשר שנים, דהוה  
 נידו לפדותה ולקדשהו  
 עשויו, קדשהו. האל של  
 הוה (עוה.)

רעז"י

וואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים ר"ן פו.

אמר ר' אילא ומה אילו אומר לתבירו שדה זו שאני מוכר לך. כלומר  
שעדיין היא בידו להקדישה שלא החלתמה לך מכל וכל: **לנשאקנה**  
**ממך**. לנשאחזור ואקנה ממך תקדיש: **מי לא קדשה**. מי לא חיל  
שם קדושה עלה לנשיאקנה מזה. הכא נמי גבי האי איתתא כי אמרה  
יקדשו ידי לעושיהן לאחר שתתגרש  
דודאי חיללא עוליהו שם קדושה:  
הא דמי לומר הכי דהא חיללא

זו שאני מוכר לך  
 מי לא קדשה מתקין  
 שדה זו שאני מוכר  
 אשה בידה להקדיש  
 אלא לאומר לחבירו  
 לכשאקנה ממך תקן  
 לה רב פפא מי דר  
 מילתייהו גבי אשה מי  
 דמי אלא לאומר לחב  
 לך לכשאפדנה ממך  
 מתקין לה רב ישיא  
 שדה בידו לפדותו א  
 לא דמיא אלא לאומ  
 שמשכנתי לך לעשר  
 תקדיש מי לא קדשה  
 מי דמי התם קיין אש

אלא לאומר לחזירו שדו וו שמענטי לך לנשאפורה ממך חקדש.  
 דהתם אע"ג דלא קדשה השתא קדשה לקמיה הכי נמי גבי אשה: שדו  
 צידו לפדומו. כל אימת דבעי אהכי מניי לאקדושה מהשתא:  
 אשה צידה להפגור. בתמיה. והואיל ואין צידה להתגרס לא חייל  
 הקדש אעפ"י דיהי להשתגרס: לאומר לחזרו שדו וו שמענטי  
 לך לעשר שנים וכו' מי לא קדשה. דהשתא צידו צידו לפדומו  
 עד עשר שנים ולכשיפדנה קדשה דחייל עלה קדושה מהשתא (א):  
 הכא נמי גבי אשה אף על גב דאין צידה לגרש עזמה כי  
 מיגרשא חיילא קדושה על מעשה יריה: הכא קין. גבי שדו  
 איכא זמן קצוב לעשר שנים וכיון דאיכא זמן קצוב דמי כאילו יש  
 צידו לפדומו לאלתר: אשה מי יש לה קיפוטא. לידע אימתי תגרס:  
 חלל

שדֵּה שמשכנתי לך לנשאפֿדנה ממך תִּקְדִּישׁ דִּקְדָּשָׁה מִשּׁוּם דְּגוּפֵה דִּשְׁ  
מִשּׁוּם דִּהִקְדֵּשׁ דְּמִישׁ הוּא זֶה וְאִינוּ מִפְּקִיעַ מִיַּד שְׁעִזוּב הִלְכָּךְ אִין  
(עֲרִיב רַב). גְּבִי הַמִּשְׁכִּיר בֵּית תַּלְמִידוֹ וְהַקִּדִּישׁ מִשְׁכִּיר הִדֵּר בִּזְמַנְהּ שֶׁ  
הַשׁוֹתֵפִין (לְעֵד דִּקְדֵּשׁ מִ"ד הִרִי) לָלֶךְ קִשִּׁי דִּהֵיִא בְּמִשְׁכִּיר בֵּית סָמָה הִיא  
מִמְּקִיף לֵי רֵב שִׁשָּׁה בְּרִיה דְּרַב אִידִי מִי דְּמִי שְׁדֵּה וּזִידוּ לְפִדוּתוֹ  
לְאִלּוּ נִחְמוּסר מַעֲשֵׂה דְּמִי אֶשֶׁה בִּידֵהּ לְהַתְּגַרֵּשׁ בְּתַמְחִיהּ וְכִינוּ שְׁאִין בִּזְמַנְהּ  
הִכָּה אֶשֶׁה נָמִי בִּידֵהּ הִיא שְׁדֵּה נִדְרָה לִּשְׁעָה וְשַׁעָה שְׁמַרְהָ דִּלֵּךְ קִיִּילִי  
עוֹשֶׂה יֵשׁ לִימֵר דְּרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן גּוּרִי דִּלְמָר יִפֵּר לָאוּ מִשּׁוּם מָה שֶׁהֲשֵׁא  
חֲמֵשׁ כְּלֵסִים בִּיהוּדָה שְׁהֵם עֲשֶׂרָה כְּלֵסִים בְּגִלְלִי דִּלֵּי מִשּׁוּם הֵי בְּחִלּוֹ  
לִיחַר מִמֶּנּוּ בְּכָךְ אִלֵּא הִכָּה בְּאִסְרֵת כָּל הִנֵּהֶּה שְׁלֵה עַל צִבְלֵה עֶסְקִי  
וּמִצְבָּתָהּ וְכוּלָּהּ אִין הֵיִינוּ דְּקִאֲמֵר וְתֵהֵא אִסְרוּר לַחֲזוֹר לוֹ שְׁאִינֵה  
עֲזָמָה שְׁאִין תַּחַת מִזְנוּת שְׁתֵּאֲמֵר אִינוּ נִיזוּנִית וְאִינוּ עוֹשֶׂה הִלְכָּךְ אִין בִּזְמַנְהּ  
וּמִשּׁוּם הִכָּה אֲמַרְיִין אִישֵׁה בִּידֵהּ לְהַתְּגַרֵּשׁ בְּתַמְחִיהּ: הֵא לֹא דְּמִיא. ל  
שְׁמִשְׁכְּנִי לך לַעֲשֶׂר אִשֵּׁה תִּקְדֹּשׁ דִּקְדָּשָׁה אִף עַל גִּבְּ דִּלֵּי בִידוֹ לִי  
קוּדֵם אִסְרוּ: מִי דְּמִי הַפֶּס קִין. גְּבִי שְׁדֵּה אִירֵכָה קִיזוּמֵה לְפִדוּתוֹ דִּלֵּי  
הִכָּה לֹא קִין גְּבִי אֶשֶׁה לִיִּי לִיִּי קִיזוּמֵה דְּשִׁמָּה לִּי תִּתְּגַרֵּשׁ הִלְכָּךְ דִּלֵּי

אמר רבי אילנה ומה אילנה האומר לחבירו שדה זו שאני מוכר לך  
לכשאתהנה ממך תקדיש מי לא קדשה. הא דפשיטא ליה לרבי  
אילנה דכה"ג קדשה לאו ממנהני וממנהניא שמייע ליה הכי אלא סברה  
דנפשיה קאמר דודאי קדשה ומדמי ליה הכי דנאי דודאי סברה ליה

עכשיו דהא כשמכרתי לך איזה גופיה מודה ללא קדשה אפי"ה סבירא ליה דקונס שאני עושה לפיך להא דמיא ללא דמי לאומר לחבירו שדה שמכרתי לך ללא קדשה משום דבזבזיני פסיקא מילתא כדאמרין לקמן דגופא ופירא ביד לוקח ממאן שזין כן אשה דכיון דגופא בידה הוא ומעשה ידיה היא שמוכה בכל יום לצעל כשדה זו שאני מוכר לך עדיף מיניה שצדו להקדיש עכשיו קונס דלשה נמי אית ביה חד זל למעלייתא טפי משהה משום דבשדה בין שעת הקדשו לשעה שיחול דהיינו לכשיקחנה יש זמן שהשדה יולא מרשות מקדיש לגמרי גופא ופירא מיהא משאין כן גזי אשה שגופה לעולם כרשותה הוא ומשום הכי סבירא ליה דלי היכי דבשדה זו שאני מוכר לך לכשאקחנו ממך תקדיש קדשה אשה נמי כי אסרה מעשה ידיה על צעלה לבי מגרשה

חילל כן נראה בעיני. ואפי' הכי אמתקין  
 ליה רבי ירמיה דלח דמי עדלמח האי זד דליכא זשדה למעלותא  
 למני מקדיש לה מהשטח עדיין טפי מההוא זד דליכא זשדה דגופה  
 בידיה הוא דמח' נפקא מינה כיון דלח מציא לאסור שיחול איסורה  
 עכשו עד שחגורה הא לא דמיא אלח לאומר לחצירו שדה וז שמכרת  
 לך לכשאקחנה ממך מקדיש דלח קדשה משום שאין בידו להקדישה  
 עכשו ואלה נמי דכוותה היא: **מסקין לה רב פפא מי דמי גבי**  
**וצני פסיקא מילתא.** נהי דודאי שפיר קא דחית דליכא למיגמר  
 אשה משדה זו שאני מוכר לך דלח דמיין דקאחמת אפי' מאי  
 דבעית למפשט לאידך גיסא דלח חילל קונס דידה משדה זו שמכרת  
 לך ליתא דגבי וצני פסיקא מילתא דגופה דשדה ופירא ביד לוקח  
 ומשום הכי לא קדשה אלב גבי אשה כיון דגופה בידיה הוא איכא  
 למימר דקדשה ואדרבה איכא למיפשט הכא דקדשה מהאומר לחצרו

[illegible]

עין משפט  
נר מצוה

לֹא אֶמְנִי פִּי מִהֲלִי  
עֲרִכִן וְחֲרָמִין הִלְכִי  
כֵּן:  
לֹא בִּמְנִי פִּי מִהֲלִי  
עֲרִכִן וְחֲרָמִין הִלְכִי  
כִּי כִמְנָה עֵשֶׂן קִלְבִּי טוֹשׁ"ע  
חֲמִימִי סִמְוִן רִיבִי סִעִיף ט:  
לֹא גִדִּי מִי שֶׁסֶּה הִלְכִי  
כֵּן:

## תוספות

אמר רבי אילא. שיעור  
הוא  
האומר תבנינו וכו' מה  
קדשה. אם מכרה וזכו  
והקדש חילוק הקדש הרי  
עצמו שזכו בו קדש דלעיל  
הקדש השמא קדשה כי ימי  
אמר קדש קניניה וקדשה  
אמר ר' אבדיא. מתקנת  
דקדושתא הוא גלבי הוה  
קדש דרין? לביאשתאמי  
הקדש דלא קדשה. אמר  
אין אדם מקדש שני שלם  
כל עולם: ומשני כי  
דמי נזכר וביטל פסקה  
בגלותיה. שאלו ר' אב  
שני גלג פירות ואין אדם  
מקדש דש שאלו עין וכל  
אין דהם גזלה ופסקה  
ידע לרקוק כחל ופסקה  
צידה הוא: אלא רבי.  
מתקנת דמתקנתא הוא:  
לאמר שדה משכבנתי  
קר. קמס:

## פירוש הרא"ש

א"ר [ישראל] אין הכי נמי  
 קדקדו: לא לא קדשה.  
 א"ר מרבה וזוהי וקשה:  
 הלא לא דמיא. מקשה  
 לרבי: למה לא בשראקתה?  
 מוכר לא קדשה. למד  
 אין אדם מקדש דבר שלא  
 בלא עלוסי: נבי וצונו  
 פסיקא מילתיהו. אלא  
 גב לא קנא ולא פירוש:  
 נבי אשה מי פסיקא  
 מילתא. הניח אלו שלא  
 אלא משועבד לבעל משא  
 ידיו. הלכך יכולה  
 לקדשה: לא דמיא.  
 מקשה לרבי: הלא  
 אשה אין בידה להחריג.  
 הלכך אין דחיית לה להא  
 לא מני לקדשה: ומה  
 דמיא. אלא למה קטנה  
 וזמן להשמתה אין ידו  
 לפדותה ומה ומה ואפילו  
 אין יכול לקדשה ומה?  
 נכאסה נמי: אשה מי אית  
 לה קידושא. עלוסי אין  
 בידה להחריג.